

“Is dat dan leuk, po-li-tiek?”, hoor ik bijna altijd als duidelijk is wat ik doe. Ik vind het leuk, ja. En dus stort ik mij met hart en ziel op zaken die mijn stad aangaan. Van Canon van Almere (waar blijft dat ding trouwens?) tot Particulier Opdrachtgeverschap en De Schaalsprong. Wat ik met name met die laatste twee onderwerpen tot nu toe miste is een samenhangende component. Maar die lijkt er nu te komen met de Almere Principes. (kijk voor iets vergelijkbaars naar [Hanno ver Principles](#).)

Want groeien is leuk, maar op basis waarvan groei je en wat doet dat met de mens en diens omgeving. Op 8 april valt de raad de eer te beurt om [William McDonough](#) te ontvangen. Of andersom. De bijeenkomst is bedoeld om te komen tot een “inhoudelijke verrijking van de Almere Principes”, zo meldt de uitnodiging.

In de vorige periode hebben we bereikt dat er fatsoenlijk met de financiën omgegaan wordt, geen horizonfinanciering meer. En in deze periode wordt afgerekend met het uitrollen van wijken. We gaan ons eindelijk echt bezig houden met wat voor stad wij willen zijn. We gaan huizen bouwen omdat we mensen een zo aangenaam mogelijk leven gunnen en niet omdat ze geld moeten genereren voor grote ambities van een enkeling.. De tijd van politiek volgens Van Bommel en Smeeman lijkt voorbij. Een markering in onze geschiedenis. En van die gedachte knapt de mens op, moet ik zeggen.

We willen dus anders omgaan met de stad. Ik had het al een paar keer tussen neus en lippen geroepen dat Cradle-to-Cradle (met daarin die Almeerse Principes) in combinatie met het grootschalig particulier opdrachtgeverschap voor huizen en winkels iets bijzonders maken van onze stad. Goed omgaan met je omgeving in combinatie met veel ruimte voor eigen initiatief. Bouwen volgens de Almeerse School. Dat is mijn Almere Principe.